

200702742/1.

Datum uitspraak: 23 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/13667 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 11 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 maart 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 april 2007, verzonden op 12 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

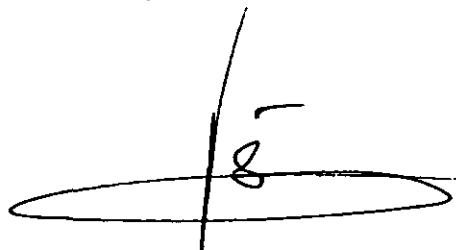
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

343-520.

Verzonden: 23 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

12

Postadres Postbus 84476
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P. van der Starre
Telefoon 070 - 424 11 36
Fax 070 - 424 11 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 17/01/2007
Datum 26/03/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Peter van der Starre, Inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afganistan
Nationaliteit(en) : Afgaanse, Afgaanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 26/03/2007
Tijd : 15:17 uur.

IND lokatie:	Gemeente Haag		
Dossiernr.	9		
Uitd ontvangstdatum:			
Briefnr.			
IND ontvangstdatum:	26 MRT 2007		
Registratie in	naam m.d.w.	MCAIGF	
INDIS	datum:	26/3	unit:
Integratie	naam m.d.w.		
controle	datum:		unit:

De Minister voor Vreemdelingenzaken en

V.nr

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 26. Mrt. 14:51

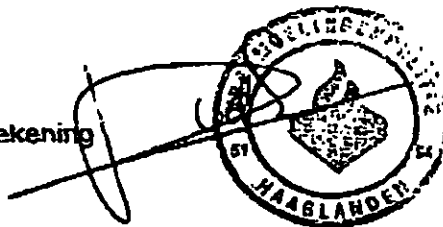
ONTVANGEN 03-04-2007 14:24

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 004

namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
P. van der Starre

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

11

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/13667

V-nummer:

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. P.C.M. van Schijndel, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. J. Raaijmakers.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

2 Op 28 maart 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 26 maart 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 5 april 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. M.M. Menheere, waarnemend kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig Z. Koops-Saber, tolk Dari.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Volgens verweerder wordt de maatregel van bewaring gevorderd door het belang van de openbare orde, omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en uit het feit dat hij ongewenst is verklaard.

3 Eiser stelt dat hij geen acuut gevaar vormt voor de openbare orde. Verweerder heeft hem ongewenst verklaard op grond van feiten die zich vóór 1991 in Afghanistan zouden hebben afgespeeld. In Nederland heeft eiser zich nimmer schuldig gemaakt aan strafbare feiten. De periode van 1991 tot heden vormt derhalve in elk geval geen aanleiding om te veronderstellen dat hij een gevaar voor de openbare orde vormt. Eiser voert aan dat kan worden volstaan met een lichter middel, zoals bijvoorbeeld een meldplicht. Hij heeft een vaste woon- en verblijfplaats en zich altijd gehouden aan zijn meldplicht. Eiser zal zich dus niet onttrekken aan het toezicht van de autoriteiten.

AWB 07/13667

2

4 De rechtbank overweegt als volgt.

4.1 De vraag of er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en derhalve een gevaar vormt voor de openbare orde wordt bevestigend beantwoord. Eiser heeft ter zitting verklaard niet terug te willen keren naar Afghanistan, aangezien zijn gezin in Nederland verblijft en een terugkeer voor hem levensgevaarlijk is. Gelet hierop en de niet betwiste gronden dat eiser geen identiteitspapier heeft als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000 en ongewenst is verklaard, heeft verweerder terecht geoordeeld dat er aanwijzingen zijn dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en derhalve een gevaar vormt voor de openbare orde. Dat eiser, zoals hij heeft gesteld, in elk geval vanaf 1991 geen strafbare feiten heeft gepleegd, een vaste woon- en verblijfplaats heeft en zich altijd aan de meldplicht heeft gehouden, doen hieraan niet af.

4.2 Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het algemeen belang bij uitzetting van eiser, waarbij door verweerder veel gewicht is toegekend aan de omstandigheid dat eiser ongewenst is verklaard, zwaarder weegt dan de belangen van eiser. Gelet hierop en het risico dat eiser zich zal onttrekken aan zijn uitzetting behoeft verweerder niet te volstaan met een lichter middel.

4.3 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.4 Het beroep is ongegrond.

4.5 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/13667

3

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af;

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 11 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier.

De griffier:

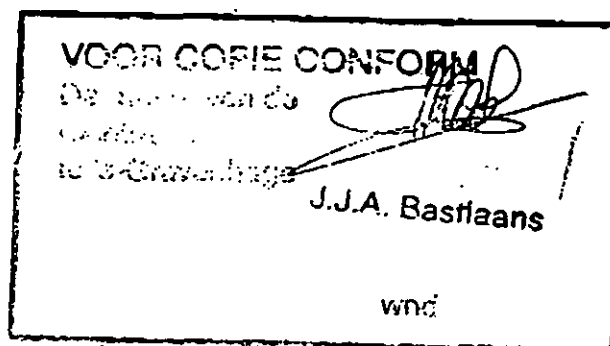
De rechter:

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

12 APR 2007

Van Dijk Van Schijndel Menheere**ADVOCATEN EN PROCUREURS**

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

De Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16 113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax.: (070) 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2387-C	18 APR. 2007
ZAAKNR.	/
AAN:	V3
BEHANDELD: OD:	PAR:

DUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 WWW.dsmadvocaten.nl

Datum : 18 april 2007
Betreft :
Ons kenmerk : / Staat der Nederlanden
Uw kenmerk : Awb 07/13667
IND-dossiernummer 9808-04-8064

Geachte heer, mevrouw,

In de bovenvermelde aangelegenheid zend ik U (per fax in enkelvoud en per gewone post in tweevoud) een hoger-beroepschrift, met daaraan gehecht de beschikking waarvan hoger beroep.

Ik verzoek U vriendelijk het hoger-beroepschrift in behandeling te nemen en mij op de hoogte te houden van de voortgang van deze zaak.

U dankende voor de ten deze te nemen moeite, verblijf ik,

Hoogachtend,
Uw d.w.,

P.C.M. van Schijndel

Rekening Derdengelden nr. 58.94.64.489 s.n.v. Stichting Beheer Derdengelden te Den Haag.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is een samenwerkingsverband dat beroepsverenigingen aanvat.
Indien aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
Van Dijk Van Schijndel Menheere is a partnership which includes professional corporations.
Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our firms' professional liability insurance.

LAW LINK
The Global Law Group
www.lawlink.org

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

wonende te 's-Gravenhage, verblijvende te Rotterdam,
gemachtigde: mr P.C.M. van Schijndel

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
gemachtigde:

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen appellant, geboren op _____ van Afghaanse
nationaliteit, wonende te _____ aan het adres _____ thans verblijvende in de
- detentieboot te _____ aan het adres _____ te dezer zake
woonplaats kiezende te (2585 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten kantore van de
advocaat en procureur mr P.C.M. van Schijndel, die ten deze voor appellante occupeert en die
hierbij verklaart, door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens haar het
onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen;

Dat appellante in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, d.d. 12 april 2007, Awb 07/13667. IND-dossiernummer 9808-04-
8064, in welke zaak de rechtbank het beroep van appellant, gericht tegen het besluit van de
Staatssecretaris van Justitie om ten aanzien van hem de maatregel van bewaring op te leggen c.q.
voort te zetten, ongegrond heeft verklaard;

Dat appellant een afschrift van genoemde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, hecht aan het onderhavige hoger beroepschrift;

Dat appellante de navolgende grief wenst aan te voeren tegen de voormelde uitspraak van de
rechtbank:

1. Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"4.1 De vraag of er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en derhalve een gevaar vormt voor de openbare orde wordt bevestigend beantwoord. Eiser heeft ter zitting verklaard niet terug te willen keren naar Afghanistan, aangezien zijn gezin in Nederland verblijft en een terugkeer voor hem levensgevaarlijk is. Gelet hierop en de niet betwiste gronden dat eiser geen identiteitspapier heeft als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000 en ongewenst is verklaard, heeft verweerder terecht geoordeeld dat er aanwijzingen zijn dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en derhalve een gevaar vormt voor de openbare orde. Dat eiser, zoals hij heeft gesteld, in elk geval vanaf 1991 geen strafbare feiten heeft gepleegd, een vaste woon- en verblijfplaats heeft en zich altijd aan de meldplicht heeft gehouden, doen hieraan niet af.

4.2 Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het algemeen belang bij uitzetting van eiser, waarbij door verweerder veel

gewicht is toegekend aan de omstandigheid dat eiser ongewenst is verklaard, zwaarder weegt dan de belangen van eiser. Gelet hierop en het risico dat eiser zich zal onttrekken aan zijn uitzetting behoefde verweerder niet te volstaan met een lichter middel.

4.3 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten."

Appellant licht zijn grief als volgt toe.

Appellant is door verweerder ongewenst verklaard. Deze ongewenstverklaring op zich levert een grond op voor de bewaring. Naar inzicht van appellant, hij heeft dit ook betoogd bij de rechtbank. had verweerder dienen en kunnen volstaan met een lichter middel.

Voor de onderhavige bewaringsgrond (openbare orde) geldt dat de bewaring alleen met het oog op de uitzetting kan plaatsvinden en zover het belang van de openbare orde dit vordert. Dit kan het geval zijn indien er concrete aanwijzingen zijn voor het vermoeden dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Dit vermoeden moet zijn gebaseerd op feiten en omstandigheden die betrekking hebben op de persoon van de vreemdeling zelf. Er moet steeds een zorgvuldige afweging plaatsvinden tussen het belang van de openbare orde en het individuele belang van de vreemdeling.

De Vreemdelingencirculaire (onder A5/5.3.3.1) somt een aantal voorbeelden op die mogelijk de bewaring vorderen in het belang van de openbare orde. Deze opsomming is niet limitatief (ABRvS, 4 mei 2004, nr. 200402389/1). De belangrijkste zijn:

- 1) Indien het gevaar bestaat dat de vreemdeling zich door onderduiken aan de uitzetting zal onttrekken. Dit is eigenlijk het algemene overkoepelende criterium voor het begrip openbare orde. Indien (meerdere) van onderstaande omstandigheden zich voordoen kan gesproken worden van 'onttrekkingsgevaar';
- 2) Criminele antecedenten. Een veroordeling wegens een misdrijf, maar ook een verdenking van een strafbaar feit kan de bewaring vorderen omdat de openbare orde in het geding is;
- 3)
- 4) Niet uit eigen beweging Nederland binnen de vertrektermijn verlaten hebben. Het enkel zich niet houden aan de vertrektermijn is meestal onvoldoende grond voor bewaring. Zeker indien de vreemdeling zich houdt aan zijn meldplicht en medewerking verleent aan vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit ten behoeve van het aanvragen van een reisdocument bij de betreffende ambassade;
- 5)

In A5/5.3.3.3 staan ook enkele voorbeelden van gronden om de bewaring niet langer toe te passen:

- a).....
- c) de vreemdeling heeft aantoonbaar een vaste woon- of verblijfplaats. Veel uitgeprocedeerde asielzoekers verblijven nog in de opvang of in een noodopvang. Zeker indien zij voldoen aan de meldplicht, kan dit aanleiding zijn voor opheffing van de bewaring of voor de onrechtmatigheid van de inbewaringstelling;
- d) er kan een lichter middel worden toegepast (bv. een meldplicht). Het proportionaliteitsbeginsel vergt dat eerst onderzocht dient te worden of niet met een lichter middel kan worden volstaan. De Afdeling oordeelde in een zaak op 3 juni 2004 (nr. 200401967, JV 2004/302) dat er volstaan had moeten worden met een lichter middel (meldplicht) dan bewaring. In die zaak had de vreemdeling een vaste woon- en verblijfplaats en had hij zich niet aan toezicht onttrokken.

Bij een afweging van alle belangen is de bewaring in casu als maatregel disproportioneel om diverse redenen, en had de Staatssecretaris kunnen en dienen te volstaan met een minder verstrekend middel dan bewaring:

Appellant heeft reeds op 5 augustus 1998 asiel verzocht. Hij werd in dat verband nader gehoord op 21 oktober 1998. Toen heeft hij al informatie verstrekt waaruit blijkt dat hij voor de KHAD/WAD heeft gewerkt en wat zijn laatste rang was. Hij had daarvoor al documenten overhandigd aan de Minister waaruit een en ander bleek. Met andere woorden: de Minister wist vrijwel direct na binnenkomst van appellant Aziz wat zijn werkzaamheden in Afghanistan zijn geweest en welke rang hij had. De Minister deed toen niets.

Eerst bij schrijven d.d. 12 november 2001 berichtte de Minister dat het dossier van appellant werd overgedragen aan de unit 1(F) van de IND in Arnhem. Een jaar later (11 november 2002) volgt een rapport van aanvullend 1(F)-gehoor.

Op 2 april 2003 volgt een beschikking op de asielaanvraag. Deze beschikking wordt door de rechtbank vernietigd bij uitspraak van 31 januari 2005.

Eerst op 19 februari 2007 volgt de nieuwe beschikking op de asielaanvraag, en wordt appellant ongewenst verklaard.

Er is in elk geval voorafgaand aan het asielverzoek van appellant al een beleidsnotitie inzake de toepassing van art. 1(F) (Tweede Kamer der Staten-Generaal, Vergaderjaar 1997-1998, 19 637 nr. 295). De Minister had mitsdien, indien dat al wenselijk zou zijn geweest, al in 1998 handelend kunnen optreden door bijvoorbeeld direct op de asielaanvraag te beslissen en tevens direct te beslissen inzake de (on)gewenstheid van appellant, maar heeft dat niet gedaan. Het gaat niet aan, appellant eerst acht-en-een-half-jaar na de asielaanvraag in bewaring te stellen omdat hij dan een gevaar zou vormen voor de openbare orde.

Het regime van de voormalige president Najibullah is omvergeworpen in 1991. Daarmee is tevens een einde gekomen aan de KHAD/WAD, en de door de Minister aangenomen wandaden van die dienst. Sedertdien zal zelfs volgens de Minister appellant zich niet meer schuldig hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen. In Nederland heeft appellant geen strafbare feiten gepleegd. Met andere woorden: in elk geval is er in de periode 1991 - 2007 geen aanleiding te veronderstellen dat appellant in deze periode ook maar iets heeft gedaan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. Waaruit dan het acute openbare orde gevaar blijkt dat thans redengevend is voor de bewaring, is een raadsel.

Appellant heeft zich al de jaren dat hij in Nederland is, gehouden aan de meldplicht. Hij heeft zich nimmer onttrokken aan toezicht. Indien de bewaring zou worden opgeheven, zal hij zich ook blijven houden aan de meldplicht en zal zich niet onttrekken aan toezicht.

De Minister acht de identiteit en nationaliteit van appellant bijkans het asioldossier geloofwaardig.

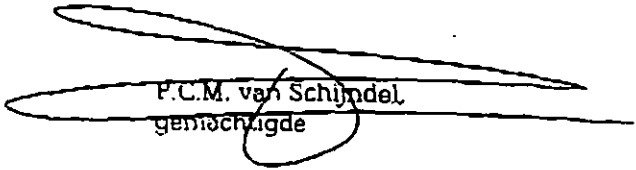
Appellant heeft al jarenlang een vast woonadres

Dat appellant ter zitting heeft verklaard niet terug te willen gaan naar Afghanistan, betekent nog geenszins dat hij daarmee te kennen geeft zich te onttrekken aan toezicht. Het enige dat hij ermee heeft willen aangeven is dat hij zich juist niet aan toezicht zal onttrekken.

Conclusie:

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot *gegrondverklaring* van het beroep tegen het voornoemde besluit van de Staatssecretaris van Justitie.

's-Gravenhage, 18 april 2007

P.C.M. van Schijndel
gemachtigde